

COMMUNE FÖR HERDAR

FÖRSTA VESPERN

Hymn

Kris - tus, du al - la trog - na her - dars her - de, var mitt i -
bland oss när vi hål - ler hög - tid. Tack för dem al - la,
al - la dem som ver - kat ef - ter ditt sin - ne. (A - men.)

För en herde:

Vår Mel - ki - se - dek, Kristus, präst för e - vigt, se, di - na
trog - na kom - mer här till - sam - mans att till din ä - ra
fi - ra dem som öd - mjukt följt dig i spå - ren. (A - men.)

Antifon 1

(1) Jag vill ge er her - dar ef - ter mitt sin - ne, och de skall
le - da er med kun - skap och vis - dom. (PT Hal - le - lu - ja.)

Antifon 2

(7)

Jag skall själv val - la mi - na får. Jag skall upp - sö - ka
de för - lo - ra - de, de för - driv - na skall jag fö - ra till-
ba - ka. (PT Hal - le - lu - ja.)

Flexa

- 1 Lova Herren, min själ!
 - 2 Jag vill lova Herren så länge jag léver, *
lovsjunga min Gud så länge jag är till.
 - 3 Förlita er inte på fúrstar, *
inte på en dödlig, han kan inte hjälpa.
 - 4 När livsanden lämnar honom,
vänder han åter till den jord som han är kómmen från, *
då går alla hans planer om íntet.
 - 5 Salig den vars hjälp är Jakobs Gúd, *
den som sätter sitt hopp till Herren, sin Gud.
 - 6 Han har gjort himlen och jorden och hávet †
och allt som finns i dem, *
han är trofast för evigt.
 - 7 Han skaffar rätt åt de förtrýckta, *
han ger bröd åt de hungrande.
Herren löser de fångna, *
 - 8 Herren öppnar de blíndas ögon,
Herren upprättar de förnédrade, *
Herren älskar de rättfärdiga,
 - 9 Herren bevarar främlingar, †
faderlösa och änkor tar han sig án, *
men de gudlösa för han på villospår.
 - 10 Herren är konung för évigt, *
din Gud, Sion, från släkte till släkte.
- Ära vare Fadern och Sónen *
och den helige Ande.

Såsom det var av begynnelsen, nu är och skall våra, *
från evighet till evighet. Amen.

Antifonen upprepas.

Antifon 3

(8)

Den go - de her - den ger sitt liv för si - na får.

(PT Hal - le - lu - ja.)

Kort responsorium

R. Pri - sa Her - ren, + ni hans präs - ter. V. Ni heliga med

öd - mju - ka hjär - tan, + ni hans präs - ter. V. Ära vare Fa - dern

och So - nen och den he - li - ge An - de. R.

Påsktiden:

V. Prisa Herren, ni hans präster, R. Hal - le - lu - ja, hal - le - lu - ja.

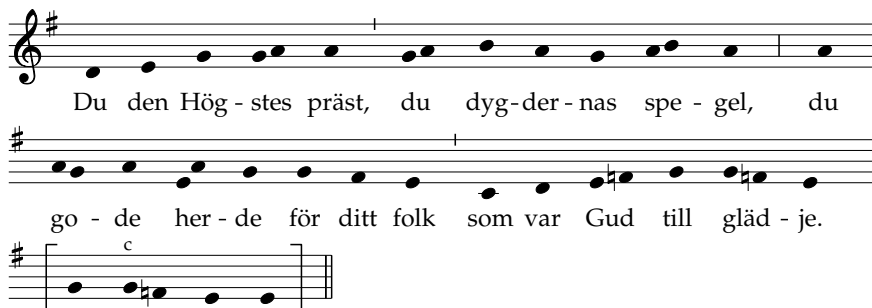
V. Ni he - li - ga med öd - mju - ka hjär - tan. R. Hal - le - lu - ja ...

V. Ära vare Fa - dern och So - nen och den heli - ge An - de. R. Hal - le -

Antifon till Magnificat

För en påve eller biskop:

(2*)

Du den Hög - stes präst, du dyg - der - nas spe - gel, du
go - de her - de för ditt folk som var Gud till gläd - je.
(PT Hal - le - lu - ja.)

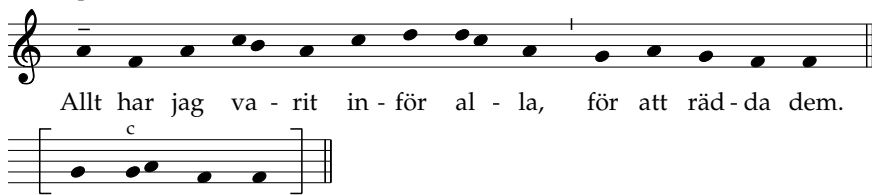
Första versen:

Min själ pri - sar Her - rens stor - het, min ande jublar ö - ver Gud, min
fräl - sare. skall va - ra,

För en präst:

(5)

Allt har jag va - rit in - för al - la, för att räd - da dem.
(PT Hal - le - lu - ja.)

Första versen:

Min själ pri - sar Her - rens stor - het, min ande jublar över Gud, min
fräl - sare.